

Етнографічний збірник. Том II — Про святого Георгія

1896

Експортується з Вікіджерел в 12 травня 2024 р.

12. Про святого Георгія.

Жів собі одін чоловік. Він за́німа́в ся охото́ю, стріля́в уся́кого зві́ря і з то́го жив. Він умі́в дуже́ га́рно охотни́чать, — та́к га́рно, що коли ни пі́де, що ни побáче, бизпримі́нно вб'є́! І соба́ка у йо́го була́ така́, що нічо́го ни бо́їть ця́; чи на во́вка, чи на видме́дя — нічо́го ни зляка́їць ця́! Ніко́ли не случáлось з ним та́к, щоб пішо́в на охоту́ і нічо́го ни прині́с — бизпримі́нно наб'є́ ці́лу кучу́ уся́кого зві́ря. Лю́ди про йо́го ка́зали, що він та́кі моли́тви зна́є, що на йо́го уся́кий зві́р біжи́ть і пті́ця литі́ть.

Раз пішо́в цей чолові́к на охоту́; ході́в-ходи́в ці́лий де́нь, а ни ба́чив ні́якого зві́ря і ні́якої пті́ці. — Що́, ду́ма він, за о́казія́! Зро́ду ніко́ли цьо́го ни було́. Це, ма́буть, хто-не́будь на зло́ заворо́жив. — І за́чав той чолові́к моли́тви чита́ть,^[1] я́кі зна́в. Ті́льке прочита́в, диви́ть ця́ пири́д се́бе: нидале́чко го́ра, а в ті́й го́рі є щеле́я, що росколо́ла її́ на дво́є, як во́рота. — Дава́й, ду́має охотни́к, піду́ — подивлю́сь в оцю́ щеле́ю, і як що й тут нічо́го ни́ма, так піду́ ма́буть до-до́му. Підійшо́в той чолові́к до щеле́ї та як за́гляне, аж та́м — Бо́же ти ми́й! — скі́льке то́го зві́ря! І вовкі́, і видме́ді, і лиси́ці, і зайці́, і вся́кий-вся́кий зві́рь, ті́льке вовкі́в, здава́лось йо́му, було́ там найба́льше, а поси́риді́ні сиді́ть на бі́лому коні́ свя́тий Гео́ргій. Гля́нув чолові́к той, зляка́всь дуже́, та хо́тів ті́кати́ відті́ль, коли свя́тий Гео́ргій і ка́же: „Е, ні́, постóй, чолові́че, ни ті́кай, а йди́-лиш сю́ди!“ Нічо́го робі́ть то́му чолові́кові — пішо́в до. йо́го. От свя́тий Гео́ргій і ка́же: „Диви́сь, чолові́че, скі́льки ти ми́ні зві́ря пи́риві́в у́же, ті́льке поло́вина зо́ста́лась! А все ви́новата́ ота́ тво́я соба́ка! Уби́й її́ за́раз!“ А чолові́к і ка́же: „Ні́, ни хо́чу я вби́вати́ сво́єї соба́ки, бо вона́ у́сю мою́ сі́м'ю́ ко́рме“. — „Ко́ли ни хо́чиш, ка́же Гео́ргій, так я ска́жу свої́м дво́м найба́льшим вовка́м, ни́хай вони́ її́ розі́рвуть“. — „Так що́-ж, ка́же чолові́к, коли поду́жають, так ни́хай і розі́рвуть!“

От ви́скочив оди́н сі́рий-сі́рий вовк та й кі́нувсь до соба́ки; ті́льке та ни до́вго з ним вовту́зилась: за́раз йо́го за в'язи́ та об-зе́млю, — то вовк і здо́х! Ви́скочив дру́гий бі́лий вовк, — во́на й то́го та́к, як пе́рвого заду́шила. Розсе́рдивсь св. Гео́ргій, та й кри́чить: „За́раз, чолові́че, уби́й тво́ю соба́ку з ружжа́; а як ни вб'є́ш, так ни ви́йдиш відсі́ль: ти́бе тут зві́рі розі́рвуть!“ Нічо́го робі́ть чолові́кові — узя́в він та й уби́в соба́ку. А Гео́ргій то́ді й ка́же: „Зні́ми-ж типе́р шку́ру на ши́ї з соба́ки і з вовкі́в: щось побáчиш!“ Зі́дра́в чолові́к з соба́ки коло́ ши́ї шку́ру, — аж у не́ї круго́м ши́ї дві́ гадю́ки обмо́тані, так і сича́ть; а як зі́дра́в шку́ру з вовкі́в, так там ті́льки по дві́ жа́би (То, ка́жуть лю́ди, вовкі́ дуже́ си́льні, як по дві́ жа́би в їх, коло́ ши́ї: цих вовкі́в ні́яка соба́ка ни би́ре. Ті́льке й ві́зьме їх така́ соба́ка, у ко́трої коло́ ши́ї намо́тані дві́ гадю́ки. Така́ соба́ка зве́ть ця́ я р ч у́к). От то́ді св. Гео́ргій і ка́же: „Ну, до́бре ти зроби́в, чолові́че, що мене́ послу́хав: типе́р ти у́п'ять бу́диш до́бре охотни́кува́ть, і вп'я́ть на те́бе зві́рь пі́де“.

(Катеринодар. 1895. Записав О. Ю. Півень).

1. [↑](#) В Чорноморії м о л и т в и́ = замовляння.

Ця робота перебуває в [суспільному надбанні](#) в усьому світі.

Цей твір перебуває в суспільному надбанні в усьому світі, тому що він опублікований до 1 січня 1929 року і автор помер щонайменше 100 років тому.

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](https://wikisource.org)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- Arxivist
- Madvin
- Rocket000
- Boris23
- KABALINI
- Bromskloss
- Tene~commonswiki
- AzaToth
- Bender235
- PatríciaR

-
1. [↑https://wikisource.org](https://wikisource.org)
 2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)